

ja viestintäministeriön asetus taksien reittitaksasta (499/2006).

- **Rikosoikeuteen liittyviä muutoksia:**
 - 5a luku lakiin oikeudenkäynnistä rikosasioissa (243/2006) sisältää syksyllä 2006 voimaan tulleet säännökset kirjallisesta menettelystä (lähinnä vastaajan tunnustamisessa) rikosasioissa.
 - (257/2006) sisältää rahankeräysrikosta koskevan (RL 17 luku) kriminalisoinnin, joka tuli voimaan 1.7.2006.
 - (267/2006) koskee rikos- ja riita-asioiden sovittelua koskevaa VN:n asetusta, voimaan 18.4.2006.
 - Rikosvahinkolaki (1204/2005), 50 §:ää, voimaan osin 2006 alusta ja osin 2008 alusta. Säännöksiä rikoksella aiheutetun vahingon korvaamisesta valtion varoista luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle.
- **Kuntajaon muutoksia**
 - 414/2006 valtioneuvoston päätös Sumiaisten kunnan, Suolahden kaupungin ja Äänekosken kaupungin lakkauttamisesta ja uuden Äänekosken kunnan perustamisesta.
 - 437/2006 valtioneuvoston päätös Mietoisten kunnan ja Mynämäen kunnan lakkauttamisesta ja uuden Mynämäen kunnan perustamisesta.
 - 464/2006 valtioneuvoston päätös Viljakkalan kunnan liittämisestä Ylöjärven kaupunkiin.
 - 465/2006 valtioneuvoston päätös Suodenniemen kunnan liittämisestä Vammalan kaupunkiin
 - 477/2006 valtioneuvoston päätös Luopioisten kunnan ja Pälkäneen kunnan lakkauttamisesta ja uuden Pälkäneen kunnan perustamisesta.

Markku Markkula

JARRUMIES

Saatanan tunarit

Jarrumies ei kovin usein ole puuttunut päivänpolttaviin enemmän tai vähemmän omaa ammattikuntaamme sivuaviin kysymyksiin. Tällä kerralla Jarrumies kuitenkin tekee poikkeuksen. Jarrumies on melkoisella vastenmielisyydellä seurannut viime aikoina käytyä keskustelua maan hinnasta ja tonttien saatavuudesta.

Harvoin on kuultu niin paljon uskottomia ja tarpeettomia selityksiä jonkin huonosti hoidetun asian tiimoilta kuin tässä kysymyksessä. Jarrumiehestä tuntuu, että asianomaisilla virkamiehillä, kaavoittajilla, maapolitiikan hoitajilla, kaupunkija yhdyskuntasuunnittelijoilla yms. on oltava jokin vapaamuurarityyppinen salaseura, jossa he yhdessä kehittävätkin uusia ulkopuolisista tahoista johtuvia tekosyitä sille tosiseikalle, että he ovat totaalisesti epäonnistuneet tehtävissään.

Selityksinä kuulemme valitusoikeuksien laajuutta, prosessien hitautta, yhdyskuntarakenteen pirstoutumista ja asutuksen vääränsuuntaista kehitystä jne. Uskomattomia selityksiä ammattiryhmiltä, jotka ovat vuosikymmeniä kuuluneet siihen virkamiesryhmään, joiden olisi pitänyt itse asia hoitaa. Jos lainsäädännössä muissa virallisissa ohjeissa tai käytännöissä on puutteita, aikaa asioiden korjaamiseen olisi kyllä ollut vuosikymmeniä. Mutta kun ei ole hoidettu. Kaupunkien ja kuntien maapolitiikan hoitajat kehuskelevat sillä kuinka monta % kunnan verotulojen ohella tulee kalliiden tonttien myynnistä. Saadaan kuntiin hyviä veronmaksajia...

Todellisuudessa saadaan keskipalkkaisia nuorehkoja ihmisiä, jotka joutuvat kovaan vuosikymmeniä kestäväan velka- taakkaan. Tontti toki on vain osa kokonais- kustannuksesta, mutta erittäin merkittävä yksittäinen erä. Kallis tontti on jotenkin kohtuuton huomenlahja perheelle, joka esim. rakentamalla haluaa sitoutua paik- kakunnalle pitkäsi aikaa ja on todennut seudun mukavaksi.

Maata voidaan kaavoittaa melkein minne tahansa ja rakentaa voidaan vielä laajemmalti. Maata voidaan ottaa haltuun

kaavoituksen perusteella melkoisilla valtuuksilla. Valitus voi kestää, mutta, jos kaavoitetaan puolen hehtaarin metsä kerrallaan ja odotetaan koko prosessi läpi ja myydään kaikki kalliitkin tontit ennen kuin kaavoitetaan lisää, niin kyllä se prosessi saadaan kestäväan muutaman tontin takia. Jos isojako olisi aikoinaan tehty vastaavalla periaatteella niin se olisi vieläkin pahasti kesken.

Jarrumiehestä tuntuukin, että koko toilauksen tavoite on estää ihmisten vapaata liikehdintää ja pakottaa ihmiset asumaan tietyntyyppisissä asumusmuo- doissa. Väite tuntuu uskomattomalta, mutta yhtä uskomattomia ovat ne tieteel- liset ja kirjanoppineet selitykset, mitkä tavallinen asunnonvaihaja tai rakentaja kohtaa selvittäessään syitä maan korkeaan hintaan.

Lauri Viita sanoi aikoinaan Pispalasta, että kuin linnut pesänsä rakensivat Pispalan miehet talonsa harjun rinteille. Nykyään Pispalassa ei saane seinään koskeakaan ilman Museoviraston lupaa. Niin taitavasti nuo Tampereen työläiset pesänsä rakensivat. Jarrumies ei usko nykyisten yhdyskunta- yms. suunnittelijoiden ikinä yltävän moiseen hienoon kokonaisuuteen. Ennen luotettiin ihmisiin ajattelevina yksilöinä, jotka osasivat toimia yhdessäkin yhteiseksi hyväksi. Nyt niistä on tehty virkamiehistön yliälykkäiden suunnitte- lijoiden karjaa, jonka toimintoja halutaan kontrolloida.

Varmaa on, että jos Urho Kekkonen eläisi, hän joutuisi tämän asian tiimoil- ta jälleen kerran toteamaan: ”Saatanan tunarit.”

Ennen asutettiin satojatuhansia karja- laisia muutamassa vuodessa, nyt ei saada paria tonttia niitä haluavalle. Ehkäpä perimmäinen ero onkin siinä, että ennen hoidettiin asutusTOIMINTAA nyt maa- POLITIIKKAA. Toiminta joskus loppuu, politiikka on ikuista...